

der nu findes indenfor Folkeforbundet, som har lidt saa uhyre — jeg brugte det Udtryk, at Millioner af deres unge Mænd havde maattet bløde, de var enten slaadet ihjel eller i mange Tilfælde blevet Krøblinge ude paa Valpladsen? Jeg tror, som sagt, ikke, man havde haft stor Sympati for et Land, der ikke havde gjort det fjerneste for at værgе sin Grænse. Og jeg kan ikke sige tidt nok — det blev ogsaa fremført af den ærede Udenrigsminister —, at det er jo Solidariteten indenfor Landene, det kommer an paa; hvis der skal komme Lykke ud af den Forening, vi kalder Folkenes Forbund, hvis der skal komme et godt Arbejde ud deraf, maa der være ubrydelig Solidaritet mellem Landene, et enkelt Land kan ikke indtage en ganske isoleret Stilling, som der vil blive Tale om i det Øjeblik, vi gaar over til fuldstændig Afrustning; der er naturligvis ogsaa et Spring fra at deltage i militære Sanktioner til at gøre noget for at værgе vor egen Jord.

Jeg paaviste, at der i det ærede Medlem Hr. H. P. Hanssens udgivne Dagbøger fandtes Udtalelser, hvoraf fremgik, at det ingenlunde var Tyskland ligegyldigt, om det ogsaa fik de smaa neutrale Lande, Holland og de nordiske Lande — særlig har han naturligvis tænkt paa Danmark — til Fjender. Jeg har netop citeret en Udtalelse af en bestemt Mand, Statssekretær Zimmermann, der altsaa var en af de ledende indenfor det tyske Rige paa et bestemt Tidspunkt under Krigen. Det ærede Medlem Hr. P. Munch siger heroverfor: Ja, det, at en eller anden Tysker i en eller anden Situation har sagt saadan og saadan, betyder ikke ret meget. Men det er jo ikke en eller anden Tysker, det er en ganske bestemt Tysker, som har en ledende Stilling — det maa det ærede Medlem huske paa —, som har fremsat den Udtalelse, at hvis han ikke kunde holde de neutrale Lande i en god Stemning, vilde han overhovedet ikke være Minister mere.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem Hr. P. Munch, at vi foregøgler ikke Folket, at det Militærvæsen, vi fik i 1922, er af en saadan Beskaffenhed, at det kan modstaa alt, hvad der kan være Tale om, hvis vi kommer ind i en vanskelig Situation. Vi foregøgler aldeles ikke det danske Folk noget, vi har kun sagt, at efter vor bedste

Overbevisning er Ordningen af 1922 nogenlunde et Udtryk for, at vi som et neutralt Folk virkelig vil sætte noget ind paa at holde os udenfor krigerske Forviklinger. Det er nemlig Hovedopgaven med vort Forsvar, at det skal øge Muligheden for i enhver Situation at holde os udenfor krigerske Forviklinger. Endelig har vi stadig gjort os til Talsmænd for og vil fremdeles gøre det, at vi maa indprente Befolkningen, at vi ikke her skal luske os fra vor Pligt, da det kan komme os dyrt at staa. Det ærede Medlem Hr. P. Munch har ved tidligere Lejligheder udtalt Sympati for den Militærordning, der som en Ordre er givet til Lande, der stod paa Tysklands Side under Krigen, og jeg ved, at ved det nordiske interparlamentariske Møde var det ærede Medlem i sit Foredrag netop inde paa en Ordning som den, man har i Østrig — jeg tror ikke, det ærede Medlem har været inde paa det her under denne Forhandling. Jeg vil blot i Forbigaaende gøre opmærksom paa, at den Hæror-dning, de har dernede, koster i danske Kroner i dette Øjeblik 54½ Mill. Kr. aarlig.

Jeg skal i denne Forbindelse omtale de hvervede Styrker, som vi jo fra Venstres Side er bestemte Modstandere af. Det ærede Medlem Hr. P. Munch udtalte, at han ogsaa var en Modstander af hvervede Tropper, men det var aldeles ikke saadanne Tropper, mente det ærede Medlem, der blev Tale om her, idet disse Tropper nemlig kun skulde være inde i nogle faa Maaneder. Ja, men jeg gør det ærede Medlem opmærksom paa, at der kan komme Situationer, hvor de maa holdes inde gennem Aar; det har vi set under Krigen fra 1914 til 1918, og i det hele taget er vi — jeg skal ikke komme dybere ind paa det — af den Overbevisning, at saa længe vi skal have en Hær af nogenlunde de Dimensioner, som der efter vor Opfattelse maa blive Tale om, skal vi ikke gaa over til en hvervet Hær, men Hæren maa hvile paa almindelig Værnepligt. Jeg ved naturligvis udmærket godt, at der har fundet Revolutioner Sted i Lande med almindelig Værnepligt, men jeg har fremhævet, at Grunden til, at vi var imod hvervede Tropper, er netop, at i vor klasseprægede Tid er Faren ved at have hvervede Hære større end nogen Sinde tidligere; derfor er det, vi ogsaa paa det Punkt maa vende os mod Forslaget.